

ΡΙΣΕΛΙΕ - RICHELIEU

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Πιέρ-Φιλίπ Σεβινί
Ηθοποιοί: Αριάν Καστεγιάνος, Νέλσον Κορονάντο, Μισελίν Μπερνάρ
Φωτογραφία: Γκαμπριέλ Μπρότ-Ταρντίφ
Μοντάζ: Αμελί Λαμπρές
Μουσική: Φελίσια Ατκινσον
Χώρα: Καναδάς, Γαλλία (Έγχρωμη)
Διάρκεια: 89'

Πρώτη προβολή: ώρα 7.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: ώρα 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 17 Βραβεία και 16 υποψηφιότητες Fantasia Film Festival 2023, Βραβείο Κοινού Namur International Festival of French-Speaking Film 2023, Βραβείο καλύτερης ταινίας. Vancouver International Film Festival 2023, Βραβείο εμφανιζόμενου σκηνοθέτη Athens International Film Festival 2023, 3 Βραβεία, Χρυσή Αθηνά, Κοινού και ελλήνων Κριτικών Calgary International Film Festival 2023, Βραβείο καλύτερης ηθοποιού Annonay International Festival of First Films 2024, 2 Βραβεία, Κοινού και κριτικής επιτροπής. Les Percéides 2023, Μέγα βραβείο επιτροπής. Festival International de Film Saint-Jean-de-Luz 2023, 3 Βραβεία, Κοινού, Μέγα βραβείο διαγωνιστικού και γυναικείας ερμηνείας. Le Gala Quebec Cinema 2024, 2 Βραβεία Iris, καλύτερης ηθοποιού και καλύτερου β' ανδρικού ρόλου. Milton Film Festival 2024, βραβείο κοινού καλύτερης καναδικής ταινίας. Festival du Film Canadien de Dieppe 2024, Βραβείο κοινού.

Κοινωνικό σινεμά με άμεση αναφορά στον Κεν Λόουτς. Ανθρώπινο, πολιτικά διεισδυτικό και βασισμένο σε ένα καλογραμμένο σενάριο βασικών ηθικών διλημμάτων και αντιπαραθέσεων.

Ο Κεν Λόουτς και το κοινωνικά προσανατολισμένο σινεμά του είναι οι ράγες πάνω στις οποίες κινείται σταθερά το σκηνοθετικό ντεμπούτο του 36χρονου Καναδού Πιέρ-Φιλίπ Σεβινί. Η κάμερά του ακολουθεί από κοντά, με "σφιχτό" κάδρο και συχνά με μεγάλης διάρκειας τράβελινγκ, την Αριάν, μια ισπανόφωνη διερμηνέα για τους εποχικούς εργάτες από τη Λατινική Αμερική σε ένα εργοστάσιο επεξεργασίας σιτηρών στο Κεμπέκ. Με χρέη που δυσκολεύεται να πληρώσει, εκείνη προσπαθεί να κάνει σωστά τη δουλειά της για να μην απολυθεί, αλλά οι απάνθρωπες συνθήκες εργασίας δεν αφήνουν ήσυχη τη συνείδησή της. Γειωμένες ερμηνείες και αναγνωρίσιμες συμπεριφορές δίνουν παλμό σε ένα ταξικό και ανθρωπογεωγραφικά προσδιορισμένο αδιέξοδο, το οποίο, με μικρή μελοδραματική βοήθεια, περιπλέκεται δεξιοτεχνικά. **Το διακύβευμά του είναι κινηματογραφικά απλό και γεμάτο διδακτικές αντικαπιταλιστικές παγίδες, μα ο Σεβινί το διαχειρίζεται με ευαισθησία όσο και αποτελεσματική αμεσότητα.** Επειδή εστιάζει στο μικρό και καθημερινό χωρίς να χάνει τη μεγάλη εικόνα, αυτή ενός κόσμου βασικών ηθικών διλημμάτων, αλλά εξαιρετικά περίπλοκων απαντήσεων.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Γαλλόφωνο καναδικό ντεμπούτο, εργατική πάλη και η απανθρωπιότητα του καπιταλισμού, **σ' ένα ευαίσθητο δράμα αμεσότητας, με θαυμάσιες ερμηνείες** και μόνο... σποραδικά διδακτικό.

Την απάνθρωπη εκμετάλλευση των ανειδίκευτων μεταναστών εργατών καταδεικνύει, στην πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του, ο Γαλλοκαναδός Πιερ-Φιλίπ Σεβινί, κερδίζοντας το στοίχημα με την απλή, τραγική αλήθεια που εκθέτει, με το ντοκιμαντερίστικο στυλ του, με τον συναισθηματισμό του, έστω κι αν αυτός, όσο το φιλεμ προχωρά, παίρνει το πάνω χέρι.

Η Αριάν, μια γυναίκα γύρω στα 35, έχοντας επιβιώσει από μια αποτυχημένη σχέση - ο άντρας της είναι φυλακίτης - επιστρέφει στη γενέτειρά της, στο σπίτι της μητέρας της και πιάνει δουλειά στο τοπικό εργοστάσιο επεξεργασίας καλαμποκιού. Όχι ως εργάτρια, αλλά ως διερμηνέας, μεσολαβήτρια μεταξύ του Καναδού διευθυντή και των ισπανόφωνων εργατών που έχουν έρθει από τη Γουατεμάλα για σεζόν. Σ' αυτό το εργοστάσιο, όλοι υπομένουν για να επιβιώσουν. Ο διευθυντής τις βρσιές του αφεντικού του, για να βγάλει τα λεφτά που χρωστάει. Η Αριάν τις υποτιμητικές σπόντες για τον άντρα της, γιατί χρειάζεται τη δουλειά. Οι εργάτες υπομένουν τα περισσότερα: ρατσιστικά σχόλια, έλεγχο από παντού, κυρίως ολόήμερες βάρδιες σε αφόρητες συνθήκες, γιατί αν διαμαρτυρηθούν, ίσως δεν τους καλέσουν και του χρόνου. Σταδιακά, η Αριάν θα πάρει το ρόλο όχι της διερμηνέως, αλλά της εκπροσώπου τους απέναντι στη διοίκηση. Πώς, όμως, να υπερασπιστεί τους ξένους, όταν είναι κι εκείνη ξένη παντού, ακόμα και για εκείνους των οποίων τη ζωή θέλει να βελτιώσει;

Με την κάμερα στο χέρι να διανύει τις ασταμάτητες αποστάσεις της βαριάς εργασίας και με κοντινά στα σώματα που δουλεύουν κι εξαντλούνται, με ρυθμό τόσο σταθερό όσο η μηχανή που ξερνάει τα φλούδια από τα καλαμπόκια, ο Σεβινί καταγράφει την ιστορία του σαν ένα επιμελημένο, ευαίσθητο στημένο, ντοκιμαντέ. Κάτω από την τάξη εκρήγνυνται μικρές επαναστάσεις. Η Αριάν που θ' αντιμιλήσει. Οι εργάτες που θα ξεδώσουν με την κιθάρα και λίγες μπίρες. Ο μονίμως οργισμένος διευθυντής που ξεσπά στους απροστάτευτους εργάτες τους δικούς του φόβους. Τίποτε δεν είναι άσπρο και μαύρο, το θύμα είναι αδύναμο κι ο θύτης κακοποιημένος κι αυτός από τη ζωή. Σ' αυτές τις γκριζες ζώνες, ο Σεβινί βγάζει τη μεγαλύτερη **δύναμη της ταινίας** του.

Και στο τόσο εύστοχο παιχνίδι του με τη γλώσσα: ο φραγμός της επικοινωνίας, τα ισπανικά ως γλώσσα κατώτερης τάξης ανθρωπίας, άρα και η ηρωίδα του, η Αριάν, που τα μιλά ως μητρική, είναι κατώτερη κι αυτή μάλλον; Λέξεις που ίπτανται, «γυναίκα», «πονάω», ενώ η δράση βρίσκεται κάπου αλλού.

Αυτή την επιτυχημένη αφαιρετικότητα, ο Σεβινί δεν αντέχει να την κρατήσει ως το τέλος. Η κορύφωση του δράματος σου κόβει την ανάσα, όμως η κατακλείδα μοιάζει γλυκερή, υπερβολικά τακτοποιημένη μετά από μια τόσο ρεαλιστική αντάρα. Ή ίσως εκεί υπεισέρχεται ο κυνισμός, βέβαιος ότι **η εκμετάλλευση της ανώνυμης εργατικής μάζας μεταναστών** δεν μπορεί να έχει το happy end της, έστω κι ένα μετρίως happy.

ΛΗΔΑ ΓΑΛΑΝΟΥ

Σύνοψη: Η υπόθεση περιστρέφεται γύρω από μια γυναίκα η οποία, ύστερα από έναν άσχημο χωρισμό, μετακομίζει από το σπίτι της και προσλαμβάνεται ως διερμηνέας μεταναστών που εργάζονται εποχιακά.

Τότε, οι αδικίες εις βάρος τους στις οποίες γίνεται μάρτυρας την ωθούν στο να αναλογιστεί για πρώτη φορά πόσο διατεθειμένη είναι να αναλάβει δράση για να σταματήσει η εκμετάλλευση.

Άποψη: Μια καναδική ταινία που ήδη αγαπήθηκε από το αθηναϊκό κοινό, αποσπώντας το βραβείο κοινού και το βραβείο της Πανελληνίας Ένωσης Κινηματογράφου στις πρόσφατες Νύχτες Πρεμιέρας.

Στον γαλλόφωνο Καναδά, μια μεταφράστρια καλείται να γίνει το μέσο επικοινωνίας με ισπανόφωνους μετανάστες από την Γουατεμάλα, σε μια σύγκρουση όχι μόνο κουλτούρας αλλά και τάξεων.

Η Αριάν είναι μια γυναίκα που καλοπροαίρετα θέλει να βοηθήσει αγνοώντας ίσως την πραγματικότητα.

Κάποιοι την συμβουλεύουν να προσέχει φοβούμενοι για το ανδροκρατούμενο περιβάλλον μεταναστών, ενώ η ίδια επιχειρεί να δράσει προς όφελός τους.

Ο Πιέρ-Φιλίπ Σεβινί, άξιο τέκνο του σινεμά των αδελφών Νταρντέν και του Κέν Λόουτς, στρέφει την κάμερα του προς την σύγχρονη εκμετάλλευση ανθρώπων σε κέντρα, δομές και οργανώσεις για μετανάστες που εργάζονται σε σκληρές συνθήκες, χωρίς ίχνος ανθρωπιάς και σεβασμού.

Ίσως βέβαια αδικεί τα καλοκάγαθα μηνύματα το γεγονός ότι οι μετανάστες είναι οι Άλλοι της ταινίας, βλέπουμε την ματιά της σοκαρισμένης δυτικής μεταφράστριας πάνω τους και όχι την δική τους πλευρά. Πάντοτε φαντάζουν ως ξένοι, ως παρίες που η καλή Αριάν δεν μπορεί να ανεχτεί τα όσα συμβαίνουν.

Αν και μονόπλευρη δεν στρέφεται ποτέ στο μελό και στα δακρύβρεχτα μηνύματα. Συγκρατημένο παντού, από τις στιβαρές ερμηνείες των ηθοποιών, προεξάρχουσας της εξαιρετικής Αριάν Καστεγιάνος, μέχρι την σκουρόχρωμη φωτογραφία εσωτερικών χώρων που εκφράζουν όλη την θλίψη και την απομόνωση της κατάστασης που βιώνεται σε τόσες χώρες του κόσμου και πέραν του Καναδά.

Ένα σινεμά επίκαιρο, λιγάκι ανώδυνο αλλά σίγουρα προς την σωστή πλευρά της ιστορίας.

MOVEITMAG

PIER-PHILIPPE CHEVIGNY

Σκηνοθέτης, Σεναριογράφος και Μοντέζ. Φιλμογραφία: Mercenaire (Short 2024), Ρισελιέ (2023), Recrue (Short 2019), Vétérane (Short 2017), La Visite (Short 2016), Champion: Life is Good (Music Video 2016), How to Destroy Angels: Live in Chicago (Video 2015), Tala (Short 2013), Le philanthrope (Short 2013), Les jours qui suivront (Short 2012), Carré de sable (Short 2012), Nine Inch Nails: Another Version of the Truth (Video 2009).